

de Jan van Galenstraat

permanente hitte

in Galenstraat 159

maak, maar ik meen het."

De populariteit van Het Aquariumhuis is eenvoudig te verklaren, volgens Loes Hovestad. "We hebben bijna alles op het gebied van tropische vissen, geven goed advies en zijn goedkoop."

Dat laatste is vooral te danken aan Arie, die de inkoop doet. "Ik kan niet pinnen; heb ik in mijn hele leven nooit gedaan. Dus ik betaal alles contact en krijg dan twee procent contantkorting. Zo houden we de prijzen laag."

Het besluit een aquariumwinkel te beginnen kwam al even simpel tot stand. Loes: "We wilden eerst een dierenwinkel, maar mijn dochter is allergisch. Dus dan maar vissen." Ze noemt Het Aquariumhuis een hobbywinkel – klanten nemen de tijd voor een praatje en zijn in voor een geintje. Zo stuurde Arie Hovestad ooit een klant naar huis met een zakje water. "Belt-ie later

op dat er geen vissen in zitten. Ik zeg: 'Luister vriend, dat is nieuw, dat zijn doorzichtige vissen.' Later kreeg hij de echte alsnog, hoor."

Vanwege het welzijn van de tropische vissen is de temperatuur in de winkel hoog. Loes Hovestad zweeft zich af en toe rot. Vooral als ze het druk heeft, zoals nu. Ze gaat op haar tenen staan en wist met een doekje de ruiten van de aquaria schoon.

Hovestad ziet het voordeel wel in van die permanente hitte: "Wij lopen in de zomer met dertig graden relaxed over de camping. Niks aan de hand. 'Hoe hou je het uit?' roepen ze dan. Ja, we zijn het gewend."

Het echtpaar staat al veertig jaar in de winkel en blijft dat voorlopig doen.

"Alleen al vanwege van onze vaste klanten. Als jullie stoppen, doen we het aquarium weg, zeggen ze. Zo erg is het al."

'Machines, daar geloof ik niet in'

Skate Dokter, Jan van Galenstraat 161

Tussen de wat stoffige en ouderwets ingerichte etalages van De Stofzuigerkoning en Het Aquariumhuis bevindt zich de snellere, hippe wereld van Skate Dokter. Puberjongens vergapen zich voor de etalage aan flitsende longboards, ijs-hockeyschaatsen, kangoo jumps en sleetjes.

Ron Nieuwpoort (44), zelf vaste klant bij Het Aquariumhuis, betrok vorig jaar februari het pand om er een winkel te beginnen. Hij werkte acht jaar lang bij schaatswinkel Skatezone en verzorgde twee jaar lessen en verhuur van inlineskates in het Vondelpark. "Wat ik al die jaren voor een baas heb gedaan, kan ik ook best zelf, bedacht ik."

Hoewel het niet zo'n voor de hand liggende plek leek, zag hij onmiddellijk heil in het pand in de Jan van Galenstraat. "Mensen zeiden: man, waar begin je aan! Gevaarlijke buurt! Maar ik twijfelde geen mo-

ment. De Stofzuigerkoning, Het Aquariumhuis. Dat zijn toch fantastische namen? Daar hoort ook een Skate Dokter tussen."

Niet alleen zijn liefde voor de Jan van Galenstraat en zijn Amsterdamse accent heeft Nieuwpoort gemeen met zijn burens. Hij besteedt net als zij veel aandacht aan zijn klanten. "Laatst kwam hier een vrouw die ik een kopje koffie aanbod en uitgebreid informatie gaf. Ze was stomverbaasd over zo veel klantvriendelijkheid."

En toch, ondanks zijn goede wil, was het een moeizame start deze zomer. Honderden auto's per dag passeren de Jan van Galenstraat, maar aanloop van mensen is er weinig, geeft hij toe. "Ze moeten je weten te vinden. Dat ben ik aan het opbouwen."

Langzamerhand begint het te komen. De jongens van ijshockeyteam Amsteltijgers behoren tot zijn

vaste klantenkring. "Veel mensen laten hun schaatsen bij mij slijpen, want ik sta erom bekend dat ik dat goed doe."

Een man die zijn ijshockeyschaatsen komt ophalen, lijkt het daarmee eens. "Ik laat ze voortaan altijd bij jou slijpen. Die keer dat ik ze bij een ander bracht, kon ik alleen nog maar een bochie linksom maken."

Sinds kort slijpt Nieuwpoort ook noren. "Met de hand natuurlijk. Machines, daar geloof ik niet in."

Zo tegen sluitingstijd komt buurvrouw Loes Hovestad van Het Aquariumhuis hem soms een bordje boerenkool brengen. En als er weer een klant binnen is, staat Arie Hovestad vaak buiten in zijn handen te klappen en te roepen: "Zie je, hij redt het wel, die jongen!"

Opgekrulde detectives en doktersromans

Boeken-Ruilbeurs Ge-Vo, Jan van Galenstraat 153

Ze dwingen stilte af: de hoge kasten tjokvol pockets, detectives en omnibussen. Vergeeld en verouderd staan ze hardnekkig hun schouders op te halen over Esther Verhoef en Peter Buwalda.

De liefhebbers komen toch wel, weten ze. En dat klopt. Laat in een doordeweekse middag sluipen twee van die liefhebbers behoedzaam tussen de kasten door. Ze mijden elkaar op een onopvallende manier. De bewegingsruimte is immers beperkt en elkaar kruisen is op de smalle paden een onmogelijke missie. Vingers glijden over boekbanden, bladzijden ritselen, ogen schieten langs titels, langs eerste en tweede drukken.

Boekverkoper Gerard Voerman (62) herkent in één van de mannen een vaste klant: een struise heer in een deftige jas die met een verrassend hoog stemgeluid naar het stripboek *Kuifje in Amerika* informeert. Voerman overhandigt het gevraagde boek en attendeert de

man op samenzweerderige toon op een nieuwe aanwinst: "Met citaten van Marten Toonder."

Sinds 1973 is Voerman eigenaar van Boeken-Ruilbeurs Ge-Vo, voor strips en tweedehands boeken. Hij was zes jaar beroepsmilitair bij de marine, maar ruilde het avontuur in voor een rustiger bestaan als boekverkoper. In een straat vernoemd naar een zeeheld, dat wel. Een boekwinkel lag voor de hand: "Ik hou zelf van boekies."

Elf jaar geleden, toen de Jan van Galenstraat werd opgebroken, was hij genoodzaakt er een ochtendbaantje op de Bloemenveiling in Aalsmeer bij te nemen. "Het is anders niet rendabel en ik moet toch mijn rekeningen betalen." Maar klanten weten hem na al die jaren nog steeds te vinden.

Hij gebaart naar de lange rijen Bouquetreeks. "Damesromantjes verkoop ik erg veel, vooral in de vakantie. En streekromans zijn populair. Mensen die van het platte-

land komen, lezen ze graag. Een soort heimwee, denk ik."

De etalage ademt ook heimwee. Achter het glas staan tientallen verschoten boeken. Ooit zijn ze uitnodigend neergezet door de ijverige handen van mevrouw Voerman. Covers van oude striphelden als Kick Wilstra, Eric de Noorman en Kapitein Rob prominent in het midden en in de flanken opgekrulde detectives en doktersromantjes.

Sommige boeken, bijvoorbeeld die over schepen, verkoopt hij met pijn in het hart, omdat hij ze liever zelf had gehouden. Eén van zijn favorieten is *Long John Silver*, een duister, maar fraai getekend stripboek waarin een klepperend skelet avonturen beleeft. "Dit is bijna kunst. En er zit veel humor in."

Een klant trekt zijn aandacht. "Ik zie nergens prijzen op staan, meeneer..." Voerman wuift de vraag weg, alsof het gaat om iets van ondergeschikt belang: "Prijzen? Ach, daar komen we wel uit."

Schuim is even weg

